

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F. V., s.r.o. v konkurze**, so sídlom L., K. – mestská časť Š., zastúpený: *JUDr. A. T.*, advokát so sídlom K., proti žalovanému: 1/ **Krajský stavebný úrad v Košiciach**, so sídlom Komenského 52, Košice, 2/ **Miestny úrad mestskej časti Košice – Šaca**, so sídlom Železiarenská 9, Košice - Šaca, zastúpený: *I. s.r.o.*, so sídlom Š. K., o preskúmanie rozhodnutia žalovaného 1/ č. 2004/00099 zo dňa 17.03.2004 a rozhodnutia žalovaného 2/ č. ÚPSPVaR 541-3/2003/FIL zo dňa 05.12.2003, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/70/2005-156 zo dňa 29.04.2010, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/70/2005-156 zo dňa 29. apríla 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného 1/ č. 2004/00099 zo dňa 17.03.2004 a rozhodnutia žalovaného 2/ č. ÚPSPVaR 541-3/2003/FIL zo dňa 05.12.2003.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že po preskúmaní spisového materiálu žalovaného 2/ a žalobcom predložených listín zistil, že žalobcove tvrdenie, že ho stavebný úrad opomenul ako účastníka konania povolenia o odstránenie časti stavby, nie sú dôvodné. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že mal vlastnícke alebo iné práva k odstraňovanej nehnuteľnosti, prípadne, že by jeho práva alebo oprávnené záujmy mohli byť rozhodnutím stavebného úradu priamo dotknuté. Z obsahu rozhodnutia stavebného úradu a z administratívneho spisu je zrejmé, že výlučným vlastníkom odstraňovanej stavby bola spoločnosť V., a.s., T. N. B.. Stavba, resp. jej časť, ktorej sa povolenie na odstránenie týkalo,

bola prázdna a žiadne strojové zariadenia sa v nej v čase uskutočňovania stavebného konania nenachádzali. Tvrdenie žalobcu, že sa má považovať za podielového spoluvlastníka odstraňovanej stavby, je v rozpore s listinnými dôkazmi zadováženými v stavebnom konaní, predovšetkým listami vlastníctva. Stavebný úrad neporušil zákon, keď sa týmito údajmi uvedenými vo verejných listinách pri rozhodovaní riadil. Aj pre súd sú údaje uvedené na listoch vlastníctva záväzné, pokiaľ sa nepreukáže opak, čo žalobca v podanej žalobe neurobil. Krajský súd dospel k záveru, že žalobcove práva ani oprávnené záujmy neboli napadnutým rozhodnutím stavebného úradu dotknuté, a preto ho nemožno považovať za opomenutého účastníka konania. Pre nedostatok aktívnej legitímácie na strane žalobcu preto neuložil stavebnému úradu doručiť žalobcovi rozhodnutie, ktorým povolil odstránenie časti stavby a konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zastavil z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietal, že predloženými dôkazmi preukázal, že bol spoluvlastníkom nehnuteľností, o ktorých odstránení bolo v napadnutom správnom akte rozhodnuté, a preto nebolo možné ho z konania v zmysle stavebného zákona vylúčiť, resp. neprizvať ho ako účastníka konania, pretože týmto rozhodnutím boli dotknuté aj jeho práva ako spoluvlastníka nehnuteľnosti. Predložil súdu dôkazy preukazujúce jeho vlastnícky vzťah k technológii, ktorá tvorila neoddeliteľnú súčasť nehnuteľnosti, no súd pri rozhodovaní tieto dôkazy vôbec nevyhodnotil a ani pri odôvodnení uznesenia neuviedol ako tieto dôkazy vyhodnotil, resp. prečo ich neprijal ako dôkazy. Postupom súdu nebol dodržaný účel O.s.p. vyjadrený v § 1 v spojitosti s čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky. Rozhodnutím súdu o zastavení konania podľa § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba, došlo zo strany súdu k porušeniu základného práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca na výzvu súdu doložil a preukázal, že je vlastníkom technológie, ktorá tvorila neoddeliteľnú súčasť stavby ako celku a napadnutým rozhodnutím došlo k nezákonnému zásahu do jeho vlastníckych práv, ktoré sú z pohľadu práva nedotknuteľné. Súd opomenul (§ 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) v konaní žalobcom predložené dôkazy svedčiacie v prospech tvrdení žalobcu, ktoré preukázali jeho vlastnícky vzťah k časti stavby. Takýto postup súdu žalobca považuje za nesprávny, vykonaný v rozpore s ustanoveniami § 120 ods. 1 O.s.p., § 125 O.s.p., § 132 O.s.p., § 134 O.s.p., v dôsledku čoho následne nemôže byť správne ani jeho skutkové zistenie, ku ktorému dospel, ani jeho právne závery, ktoré z takéhoto skutkového záveru vyvodil (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.). Súd svojím postupom zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.

Ďalej uviedol, že medzi práva účastníka občianskeho súdneho konania na zabezpečenie ochrany jeho práv a právom chránených záujmov patrí aj právo na spravodlivý proces. Za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite v súlade s § 157 O.s.p. odôvodniť, je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada so všetkými právne relevantnými

dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami účastníkov. Podľa názoru žalobcu konanie bolo postihnuté takouto vadou. Z hľadiska presvedčivosti uznesenia sa mal súd vysporiadať so všetkými žalobcom tvrdenými skutočnosťami. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia má za následok porušenie práva účastníka konania na spravodlivé súdne konanie a je to potrebné hodnotiť ako odňatie reálnej možnosti konať pred súdom. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/70/2005 zo dňa 29.04.2010 a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný 1/ sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že má za to, že bývalý stavebný úrad Mestská časť Košice – Šaca rozhodol rozhodnutím č. ÚPSPVaR 541-3/2003/FIL zo dňa 05.12.2003 správne, keď na žiadosť vlastníka stavby „výrobná hala a sklad“ na pozemku parc. č. X. v k.ú. Š., ktorý bol ako vlastník zapísaný na LV č. X. v k.ú. Š., povolil podľa ust. § 88 ods. 2 stavebného zákona odstránenie časti tejto stavby. Stavba je definovaná v ust. § 43 stavebného zákona. Z dikcie citovaného ustanovenia stavebného zákona nie je možné vyvodit', aby technologické zariadenie stavby bolo jej súčasťou, teda časťou stavby. Vlastníctvo technológie umiestnenej v stavbe nemohlo byť vyššie špecifikovaným rozhodnutím dotknuté a nebol dôvod ani na to, aby žalobca bol účastníkom konania, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie o povolení odstránenia časti stavby. Každá stavba má plniť nejaký účel. Účel stavby určuje aj technologické zariadenie, ktoré má byť v stavbe nainštalované, ak stavba má byť nejakou prevádzkou, či už výrobnou alebo skladovacou. Stavba môže existovať aj keď sa odinštaluje technológia. Stavba podľa ust. § 85 stavebného zákona môže meniť aj svoj účel, určený v stavebnom povolení alebo kolaudačnom rozhodnutí. Podľa ust. § 85 ods. 1 stavebného zákona zmeny účelu užívania stavby, ktoré spočívajú v zmene spôsobu užívania stavby, jej prevádzkového zariadenia, v zmene spôsobu a podstatnom rozšírení výroby alebo činností, ktoré by mohli ohroziť život a zdravie ľudí alebo životné prostredie, vyžadujú stavebné povolenie. Technologické zariadenie je prevádzkové zariadenie stavby, nie je nehnuteľnou vecou, ale hnutel'nou vecou. Žalovaný 1/ navrhol, aby bolo odvolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/70/2005-156 zo dňa 24.04.2010 potvrdené.

Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobcom napadnuté rozhodnutie vydala Mestská časť Košice - Šaca, medzičasom došlo k zmene právnej úpravy na úseku stavebného konania a kompetencia v predmetnej veci prešla z Mestskej časti Košice – Šaca na mesto Košice. Mestská časť Košice – Šaca viac nevykonáva pôsobnosť stavebného úradu. Ak v priebehu konania pôvodný žalovaný správny orgán zanikol a jeho pôsobnosť na príslušnom úseku verejnej správy prevzal na základe zákona iný správny orgán, súdna prax postupuje tak, že žalovaným je v ďalšom ten správny orgán, ktorému podľa novej zákonnej úpravy prislúcha v budúcnosti o veci rozhodnúť. Rovnako by sa malo postupovať aj pri presunutí kompetencie pri zachovaní existencie pôvodného správneho orgánu, pretože správny orgán s pôvodnou kompetenciou v prípade, ak súd vyhovie žalobe, nebude môcť pôvodné rozhodnutie zmeniť, nakoľko sa mu na to viac nedostáva právomoci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že je vecne správne, preto ho podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Žalobca sa žalobou zo dňa 17.09.2005, doručenou krajskému súdu dňa 26.09.2005 domáhal, aby súd žalovanému 2/ uložil doručiť mu rozhodnutie č. ÚPSPVaR 541-3/2003/FIL zo dňa 05.12.2003 a následne jeho zrušenia a zrušenia rozhodnutia žalovaného 1/ č. 2004/00099 zo dňa 17.03.2004.

Mestská časť Košice – Šaca, oddelenie územného plánovania, stavebného poriadku, výstavby a rozvoja rozhodnutím č. ÚPSPVaR 541-3/2003/FIL zo dňa 05.12.2003 povolila odstránenie časti stavby „Výrobná hala a sklad“ na pozemku parc. č. X. k.ú. Š., súpisné č. X. v rozsahu troch lodí 18/18/24 x 66m, ktorej vlastníkom bola podľa výpisu z listu vlastníctva č. X. k.ú. Š. spoločnosť V. S. H., a.s., T. N. B., IČO: X., za podmienok stanovených rozhodnutím.

Žalobca namietal, že mal byť účastníkom stavebného konania o odstránení stavby, pretože bol spoluvlastníkom nehnuteľnosti, o ktorej odstránení bolo rozhodnuté. Žalobca tento záver vyvodzuje z toho, že technológia ktorej je vlastníkom je súčasťou nehnuteľnosti. Žalobou sa domáhal, aby súd uložil žalovanému 2/ doručiť mu napadnuté rozhodnutie o odstránení stavby. Krajský súd zastavil konanie z dôvodu, že žalobca nie je aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby, pretože z listu vlastníctva vyplýva, že nebol vlastníkom stavby, o odstránení ktorej bolo rozhodnuté a ani jeho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti nemohli byť rozhodnutím o odstránení stavby priamo dotknuté, pretože stavba bola prázdna a žiadne strojové zariadenia sa v nej v čase uskutočňovania stavebného konania nenachádzali. Žalobca s týmto názorom krajského súdu nesúhlasí a v odvolaní namietal, že súd nevykonal navrhnuté dôkazy, a že napadnuté uznesenie je nedostatočne odôvodnené.

Podľa § 97 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov účastníkmi konania podľa § 86 až 96 (Údržba stavieb a ich odstraňovanie) sú právnické osoby a fyzické osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemku alebo stavbe a ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 250 ods. 1 veta prvá O.s.p. účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 250b ods. 2 O.s.p. ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil, a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Aktívna procesná legitimácia účastníka na podanie žaloby je jednou z procesných podmienok v správnom súdnictve, jej nedostatok je neodstrániteľný a vedie k zastaveniu súdneho konania. V zmysle § 250 ods. 2 O.s.p. okrem účastníka správneho konania, ktorý bol rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach, žalobu môže podať aj osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo. Postup súdu v prípade podania žaloby niekým, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať upravuje § 250b ods. 2 O.s.p. Po začatí konania podaním žaloby, súd overí správnosť tvrdenia žalobcu, či bol v správnom konaní správnym orgánom opomenutý ako účastník konania a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie. Ak tomu tak nie je, súd konanie zastaví, a to z toho dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba.

Žalobca nie je osobou aktívne procesne legitimovanou na podanie žaloby v zmysle § 250 ods. 2 O.s.p., pretože nebol účastníkom konania o odstránení stavby. Podľa § 97 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. účastníkmi konania o odstránení stavby sú právnické osoby a fyzické osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemku alebo stavbe a ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Z výpisu z listu vlastníctva č. X. vydaného Správou katastra Košice II dňa 12.11.2003 vyplýva, že vlastníkom stavby „Výrobná hala“ na pozemku parc. č. X. v k.ú. Š., časti ktorej

odstránenie bolo povolené, boli V. S. H., a.s., T. N. B. Žalobca rozhodnutím o povolení odstránenia časti stavby, nemohol byť ani priamo dotknutý na svojich právach, pretože ako vyplýva z tohto rozhodnutia, strojno-technologické zariadenie bývalého závodu na výrobu kamenársko-betonárskych výrobkov bolo demontované a uložené v zostávajúcej štvrtjej lodi odstraňovaného objektu a neprevádzkovalo sa.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti (piata časť, Správne súdnictvo), sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtjej časti tohto zákona.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Správne súdnictvo je upravené v piatej časti O.s.p. Napadnuté uznesenie krajského súdu bolo vydané v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ (§ 247 až § 250k O.s.p.). Ide o jeden z druhov konania v správnom súdnictve, o preskúvanie rozhodnutí a postupov správnych orgánov. Tento druh konania je odlišný od konaní v sporoch o právo podľa tretej časti O.s.p., ktorého osobitosť spočíva aj v tom, že dokazovanie sa nevykonáva, resp. vykonáva sa len výnimočne, čo vyplýva aj z toho, že pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Predmetom konania je rozhodnutie žalovaného 2/ č. ÚPSPVaR 541-3/2003/FIL zo dňa 05.12.2003 a nie je možné, aby v rámci tohto konania zasahoval súd do iných konaní a rozhodnutí správnych orgánov. Súd nemôže v konaní o preskúmanie rozhodnutia, ktorým bolo povolené odstránenie časti stavby, skúmať postup správy katastra, pri zmenách údajov v katastri nehnuteľností v období predchádzajúcom vydaniu tohto rozhodnutia, o ktorom žalobca tvrdí, že bol nezákonný. Pre súd bol rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia tak, ako bol zapísaný v katastri nehnuteľností.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia uznesenia krajského súdu, podľa názoru najvyššieho súdu uznesenie krajského súdu dostatočne jasným a zrozumiteľným spôsobom vysvetľuje, prečo zastavil konanie. Z odôvodnenia je zrejmé, že konanie bolo zastavené, pretože žalobca nie je osobou aktívne procesne legitimovanou na podanie žaloby. Vzhľadom k tomu, že k zastaveniu konania došlo pre nesplnenie procesných podmienok, krajský súd sa nezaoberal vecnými námietkami žalobcu.

Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 31K/13/2009 zo dňa 10.07.2009 vyhlásil konkurz na majetok žalobcu a za správcu podstaty ustanovil Ing. J. M. so sídlom Š., K.

Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak tento zákon neustanovuje

inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o vedľajšie účastníctvo.

Vyhlásenie konkurzu spôsobuje procesný účinok spočívajúci v tom, že súdne konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, sa prerušujú. Najvyšší súd preto riešil otázku, či vyhlásenie konkurzu na majetok žalobcu v priebehu súdneho konania, spôsobilo v zmysle § 47 ods. 1 veta prvá zákona č. 7/2005 Z.z. prerušenie súdneho konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správnych orgánov.

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov sa priamo nedotýka majetku podliehajúceho konkurzu, pretože v súdnom prieskume sa rieši otázka zákonnosti resp. nezákonnosti postupov a rozhodnutí správnych orgánov a nie majetkové vzťahy úpadcu. Navyše ide o prieskum právoplatných rozhodnutí správnych orgánov a rozsudky súdov v týchto prípadoch nie sú exekučnými titulmi.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože nemal úspech v odvolacom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 20. septembra 2011

JUDr. Ivan R u m a n a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková